

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGEA

viei și vinului, în sistemul organizării comune a pieței vitivinicole

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

CAPITOLUL I

Domeniul de aplicare

Art. 1. – (1) Organizarea comună a pieței vitivinicole se referă la:

- a) potențialul de producție vitivinicolă;
- b) mecanismele de piață;
- c) organizațiile de producători și organisme de filieră;
- d) practicile și tratamentele oenologice, desemnarea, denumirea, prezentarea și protecția produselor vitivinicole;
- e) vinurile și alte produse vitivinicole de calitate obținute în areale viticole delimitate;
- f) regimul schimburilor cu țări terțe.

(2) Principiile de organizare comună a pieței vitivinicole se referă la:

- a) menținerea pe piața comunitară a celui mai bun echilibru între cerere și ofertă;
- b) posibilitatea producătorilor de a exploata piețele în expansiune;

c) permisivitatea sistemului de a deveni, în mod durabil, mai competitiv;

d) eliminarea utilizării intervenției statului, în cazul producției de vin excedentare;

e) susținerea pieței vitivinicole și favorizarea continuă a aprovizionării segmentelor din sectorul alcoolului alimentar, cu produse de la distilarea vinului;

f) recunoașterea diversității regionale și oficializarea rolului potențial al grupurilor de producători și ale organismelor de filieră.

(3) Produsele care sunt obținute prin valorificarea strugurilor, musturilor, vinurilor și subproduselor vitivinicole sunt prevăzute în anexa nr.1.

(4) Definițiile produselor menționate în anexa nr.1 și termenii utilizați pentru desemnarea acestora sunt prevăzute în anexa nr.2.

(5) Campania de producție vitivinicolă începe la 1 august a fiecărui an și se încheie la 31 iulie a anului următor.

CAPITOLUL II

Potențialul de producție vitivinicolă

A. Producția viticolă

Secțiunea 1

Arealele de cultură

Art. 2. – În România, vița de vie se cultivă, cu precădere, în arealele consacrate tradițional acestei activități, situate mai ales în zona colinară, pe nisipuri, precum și pe alte terenuri cu condiții favorabile, denumite *areale viticole*, sunt supuse delimitării teritoriale.

Art. 3. – (1) Plantațiile de viță de vie se grupează, teritorial, în *zone viticole, regiuni viticole, podgorii, centre viticole și plaiuri viticole*. Definițiile acestora sunt prevăzute în anexa nr.3.

(2) Plantațiile de viță de vie situate în afara perimetrului delimitat al podgoriilor și centrelor viticole sunt considerate *vii răzlețe*.

(3) Încadrarea zonelor viticole, a podgoriilor și centrelor viticole românești în zonele viticole ale Uniunii Europene se realizează pe baza studiilor întreprinse de instituțiile autorizate ale statului român.

Art. 4. – (1) Din patrimoniul viticol național fac parte următoarele categorii de plantații și terenuri:

a) plantațiile de viță de vie roditoare, plantațiile de portaltoi, plantațiile-mamă furnizoare de coarde-altoi sau de butași pentru înrădăcinare și școlile de vițe;

b) terenurile din arealele viticole rezultate în urma defrișării viilor, aflate în perioada de pregătire pentru plantare;

c) alte terenuri din interiorul arealelor viticole care, prin amplasarea lor, completează sau unesc masivele viticole existente și care prezintă condiții pentru a fi cultivate cu viță de vie.

(2) Terenurile prevăzute la alin.(1) lit. b) și c) reprezintă *rezerva* pentru cultivare cu viță de vie.

Art. 5. – (1) Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor asigură efectuarea și actualizarea lucrărilor de delimitare a arealelor viticole, inclusiv a celor destinate producerii vinurilor și a altor produse vitivinicole cu denumire de origine.

(2) Areele viticole delimitate pentru producerea vinurilor, a produselor pe bază de must și vin și a strugurilor de masă cu denumire de origine cuprind terenurile situate într-o podgorie sau într-un centru viticol care, datorită condițiilor naturale, soiurilor de viță de vie cultivate și tehnologiilor de cultură aplicate, permit obținerea unor produse de înaltă calitate, caracterizate prin originalitatea însușirilor de calitate care le recomandă să poarte denumirea locului în care au fost produse.

Art. 6. – (1) Lucrările de delimitare teritorială a arealelor viticole se evidențiază distinct în Cadastrul agricol ca un subsistem de evidență, denumit *Cadastrul viticol*, și urmăresc:

a) stabilirea perimetrelor arealelor viticole, în care se includ categoriile de plantații viticole și de terenuri prevăzute la art. 4;

b) identificarea și delimitarea arealelor de producere a vinurilor și a altor produse vitivinicole cu denumire de origine;

c) evidența plantațiilor viticole și a terenurilor apte de a fi cultivate cu viță de vie, pe deținători și parcele.

(2) Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, împreună cu Ministerul Administrației Publice, stabilesc normele metodologice de realizare și ținere a Cadastrului viticol, ca o componentă a Cadastrului agricol, cu respectarea normelor metodologice de realizare a Cadastrului

general, elaborate de Oficiul Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie.

Secțiunea a 2-a

Producerea materialului săditor viticol

Art. 7. – (1) În viticultură se admite folosirea următoarelor categorii de material săditor:

- a) vițe altoite;*
- b) vițe nealtoite din soiuri roditoare;*
- c) vițe portaltoi.*

(2) Vițele altoite pot fi plantate pe orice tip de sol, iar cele nealtoite, numai pe nisipuri.

(3) Pentru producerea vițelor, sunt admise următoarele categorii de material de înmulțire:

- a) coarde-altoi;*
- b) butași din soiuri roditoare pentru înrădăcinare;*
- c) butași portaltoi pentru altoire sau înrădăcinare.*

(4) Materialul de înmulțire prevăzut la alin. (3) trebuie să provină din plantații-mamă specializate sau din plantații viticole recunoscute și autorizate pentru înmulțire.

Art. 8. – (1) Producerea, controlul calității și comercializarea materialului săditor viticol și de înmulțire se fac cu respectarea prevederilor Legii nr.75/1995 privind producerea, controlul calității, comercializarea și folosirea semințelor și materialului săditor, precum și înregistrarea soiurilor de plante agricole, republicată.

(2) Baza materială aferentă sectorului de producere a materialului săditor viticol, respectiv complexe de altoire și forțare, terenuri pentru asolamente, plantații mamă de portaltoi și coarde-altoi, este protejată prin lege în sensul respectării destinației inițiale, indiferent de deținătorii actuali sau viitori.

Secțiunea a 3-a

Înființarea, întreținerea și defrișarea plantațiilor viticole

Art. 9. – (1) Soiurile de viță de vie aflate în cultură se clasifică în următoarele grupe:

- a) recomandate;*

- b) autorizate;*
- c) admise temporar;*
- d) interzise.*

Definițiile grupelor de soiuri sunt prevăzute în anexa nr.3.

(2) Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor organizează elaborarea lucrării de zonare a soiurilor de viță de vie recomandate și autorizate pentru cultură în cadrul fiecărui areal și actualizarea periodică a acestei lucrări.

(3) Suprafețele plantate cu soiuri interzise, respectiv cele cu hibrizi direct producători, situate în arealele viticole și în extravilanul localităților din afara arealelor viticole se supun defrișării într-un interval de 15 ani de la data publicării prezentei legi, pe baza unor programe de sprijin de reînființare a plantațiilor, aprobate de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

(4) Pentru suprafețele plantate cu hibrizi, producătorii direcți situați în arealele viticole delimitate, Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor va pune gratuit la dispoziția producătorilor viticoli materialul săditor din soiuri recomandate și autorizate pentru replantare.

Art. 10. – Înființarea plantațiilor de viță de vie se face cu precădere în arealele viticole delimitate. Pe terenurile din afara arealelor viticole pot fi înființate plantații destinate numai satisfacerii consumului local, pe suprafețe de preferință comasate în apropierea localităților amplasate, în special, pe terenuri în pantă, pe terasele râurilor sau pe alte terenuri mai puțin favorabile altor culturi agricole.

Art. 11. – (1) În arealele viticole sau în extravilanul localităților din afara arealelor viticole, înființarea de plantații de viță de vie pe o suprafață de peste 0,1 ha de agent economic sau de familie și extinderea peste această limită a celor existente se pot face numai în baza autorizației de plantare, eliberată de către direcțiile generale pentru agricultură și industrie alimentară județene și a municipiului București, potrivit normelor metodologice de aplicare a prezentei legi. Pentru obținerea autorizației de plantare, pe suprafețe mai mari de 3 ha, este necesară prezentarea de către solicitant a unui proiect de înființare a plantației viticole, avizat de către unitatea de cercetări vitivinicole din zonă.

(2) Autorizația de plantare se eliberează, după caz, pe baza unui drept de plantație nouă sau de replantare ori de plantare pe o rezervă de teren. Definițiile termenilor utilizați în prezentul alineat sunt prevăzuți în anexa nr. 4.

(3) Prin *familie*, în sensul prezentei legi, se înțelege soții și copiii necăsătoriți, dacă gospodăresc împreună cu părinții lor.

(4) Direcțiile generale pentru agricultură și industrie alimentară județene și a municipiului București vor înștiința autoritățile administrației publice locale în a căror rază teritorială este situat terenul pentru care s-a eliberat autorizația de plantare.

Art. 12. – (1) Înființarea plantațiilor de viță de vie în suprafață de peste 0,1 ha de agent economic sau de familie, precum și extinderea celor existente peste această suprafață se fac numai cu soiuri recomandate și autorizate. Modificarea sortimentului unor plantații existente, prin supraaltoiri, se poate face numai prin folosirea soiurilor din aceste categorii.

(2) Sunt interzise plantarea de hibrizi direct producători în arealele viticole și în extravilanul localităților situate în afara arealelor viticole, precum și folosirea materialului săditor provenit din vițe de hibrizi direct producători, pentru plantare în golurile din viile cu soiuri nobile din amplasamentele menționate.

(3) Plantarea hibrizilor interspecifici cu rezistență relativă la boli, care sunt obținuți prin încrucișări complexe între soiuri de *Vitis vinifera* și soiuri aparținând altor specii ale genului *Vitis*, pe suprafață de cel mult 0,1 ha de familie, poate fi făcută numai în intravilanul localităților situate în afara arealelor viticole, în scop ornamental și pentru asigurarea consumului familial. Lista acestor hibrizi interspecifici se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor.

(4) Nerespectarea prevederilor alin. (2) și (3) are drept consecință, pe lângă sancționarea cu amendă contravențională, potrivit prezentei legi, și defrișarea plantației. În cazul în care făptuitorul nu aduce la îndeplinire măsura de defrișare în termen de cel mult 6 luni de la constatarea faptei, direcția generală pentru agricultură și industria alimentară județeană și a municipiului București procedează la defrișarea plantației și îl obligă pe cel în cauză la plata tuturor cheltuielilor aferente.

(5) Prin *plantare* se înțelege fixarea la loc definitiv a vițelor altoite, înrădăcinate sau a porțiunilor de viță de vie, în scopul producerii de struguri, de coarde-altoi și coarde portaltoi.

Art. 13. – În scopul adaptării producției vitivinicole la cerințele pieței și în vederea asigurării calității produselor vitivinicole, se instituie regimul de concentrare, specializare și reconversiune al plantațiilor viticole:

- a) în arealele viticole delimitate;
- b) în afara arealelor viticole, pentru înlocuirea viilor hibride din extravilanul localităților cu soiuri nobile recomandate și autorizate și limitarea acestora la cerințele satisfacerii consumului local.

Art. 14. – (1) Deținătorii de plantații viticole au obligația să execute lucrările de întreținere a viilor, în mod deosebit tratamentele de combatere a bolilor și dăunătorilor, în condiții tehnice corespunzătoare și în perioadele de timp optime, conform prevederilor normelor metodologice de aplicare a prezentei legi.

(2) Viile destinate producerii de vinuri cu denumire de origine vor fi supuse unui regim special de control cu privire la respectarea condițiilor de cultură, stabilite prin normele tehnice emise de Oficiul Național al Denumirilor de Origine pentru Vinuri și Alte Produse Vitivinicole (O.N.D.O.V.), în baza ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, prin care s-a acordat dreptul de producere a vinului cu denumire de origine.

(3) Prin lucrările executate în plantații nu vor fi distruse sau deteriorate amenajările pedo și hidroameliorative.

Art. 15. – (1) Defrișarea plantațiilor de viță de vie în suprafață mai mare de 0,1 ha de agent economic sau de familie se face numai pe baza autorizației de defrișare a viilor, eliberată de direcția generală pentru agricultură și industrie alimentară județeană și a municipiului București, potrivit normelor metodologice stabilite de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

(2) Prin *defrișare* se înțelege eliminarea completă a butucilor care se găsesc pe un teren cultivat cu viță de vie.

Art. 16. – Pentru abandonul definitiv al suprafețelor cu hibrizi direct producători interziși la plantare, mai mari de 0,1 ha de agent

economic sau de familie se pot acorda *prime de abandon*, în condițiile prevăzute de normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Secțiunea a 4-a

Producția de struguri

Art.17. – (1) În funcție de însușirile lor tehnologice, strugurii pot avea următoarele destinații:

- a) consum în stare proaspătă;
- b) vinificație;
- c) industrializare: producere de sucuri, musturi concentrate, dulceturi, compoturi și stafide.

(2) Strugurii de masă destinați comercializării în stare proaspătă trebuie să corespundă normelor de calitate stabilite prin standarde. Strugurii din soiurile de masă, improprii consumului în stare proaspătă pot fi vinificați, cu condiția ca vinurile să fie destinate numai consumului familial, distilării sau producerii oțetului.

(3) Strugurii de masă obținuți din anumite soiuri cultivate în arealele cu condiții favorabile, recunoscute pentru vocația lor, caracterizați prin însușiri calitative deosebite, stabilite prin norme tehnice elaborate de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, pot fi valorificați cu denumire de origine.

(4) Strugurii obținuți din soiurile de masă admise ca având funcții mixte pot fi valorificați pentru consum în stare proaspătă, în condițiile respectării normelor de calitate stabilite prin standarde sau la vinificație, în vederea producerii vinului de masă sau a distilatului de vin.

(5) Lista soiurilor cu funcții mixte este aprobată prin ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor.

B. Producția vinicolă

Secțiunea 1

Vinurile și produsele pe bază de must și de vin

Art. 18. – Vinurile, în funcție de caracteristicile lor calitative și de compoziție, precum și de tehnologia de producere, sunt clasificate în: *vinuri de masă, vinuri de calitate și vinuri speciale*, astfel:

a) *Vinurile de masă* se obțin din soiuri de mare producție, cultivate în arealele viticole specializate în acest scop. De asemenea, ele pot fi obținute și din soiuri de masă cu funcții mixte, precum și din soiuri pentru vinuri de calitate, ai căror struguri nu îndeplinesc condițiile prevăzute pentru această categorie. Din categoria vinurilor de masă fac parte și cele din viile răzlețe. Vinurile de masă trebuie să aibă tăria alcoolică dobândită de minimum 8,5% în volume. Sub această tărie alcoolică produsele nu pot fi puse în vânzare pentru consum sub denumirea de vin.

Definirea noțiunilor de tărie alcoolică este prevăzută în anexa nr.2;

b) *Vinurile de calitate* se obțin din soiurile cu însușiri tehnologice superioare, cultivate în arealele viticole consacrate acestei destinații, după o tehnologie proprie, la care strugurii la recoltare au un conținut minim în zaharuri de 165 g/l.

Vinurile de calitate sunt clasificate în:

1. *vinuri de calitate cu indicație geografică;*
2. *vinuri de calitate cu denumire de origine controlată.*

Vinurile de calitate, care se disting prin originalitatea însușirilor lor imprimate de locul de producere, de soiul sau sortimentul de soiuri, de modul de cultură și de tehnologia de vinificație folosită, pot fi încadrate în categoria vinurilor de calitate superioară cu denumire de origine controlată.

Punerea în consum a vinurilor de calitate superioară cu denumire de origine controlată se face sub numele podgoriei, și/sau centrului viticol, eventual al plaiului viticol, precum și al soiului sau al sortimentului de soiuri.

Vinurile de calitate, fără denumire de origine controlată, sunt comercializate prin menționarea indicației geografice reglementată prin acte normative;

c) *vinurile speciale* sunt obținute din musturi sau vinuri, prin aplicarea unor tratamente autorizate și caracteristici determinate de însușirile tehnologice ale materiei prime și de tehnologia folosită pentru producerea lor.

Din categoria vinurilor speciale fac parte: *vinurile spumante*, *vinurile spumoase*, *vinurile aromatizate*, *vinurile licoroase* și alte asemenea vinuri autorizate în condițiile legii.

Pentru producerea unor vinuri speciale se admite folosirea de substanțe aromatizante naturale extrase din plante, autorizate în condițiile legii.

Art. 19. – Folosirea de arome sau extracte la producerea vinurilor este interzisă. Singura aromatizare acceptată este cea datorată contactului vinului cu lemnul de stejar.

Art. 20. – (1) Din mustul de struguri se pot obține, în afară de vin: *suc de struguri, must tăiat, must de struguri concentrat, must de struguri concentrat rectificat, turburel, mistel*, precum și alte produse autorizate.

(2) Prin prelucrarea vinului pot fi obținute următoarele produse: *vin alcoolizat, distilat de vin, alcool de origine viticolă, oțet din vin*, iar din distilatul de vin pot fi obținute *romaniacul și rachiul de vin*.

(3) Principalele produse secundare obținute din vinificație sunt *tescovina de struguri și drojdia de vin*. Prin prelucrarea acestora în distilerii care dețin licență de fabricație se obțin rachiuri, alcool de origine viticolă, precum și alte produse.

(4) Se interzice folosirea oricărui produs secundar și a sucului de struguri pentru obținerea de vinuri, indiferent de tehnologiile folosite.

(5) Condițiile de obținere a produselor derivate din must, vin și subproduse vinicole se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 21. – (1) Vinul de hibrizi direct producători sau de hibrizi interspecifici cu rezistența relativă la boli, așa cum sunt definiți la art. 12 alin.(3), este destinat numai consumului familial, obținerii alcoolului de origine vinicolă, precum și oțetului.

(2) Vinul rezultat în urma unui amestec între vin de hibrizi direct producători și vin provenit din soiuri nobile este considerat vin de hibrizi direct producători și va fi valorificat, în condițiile prevăzute la alin.(1).

Secțiunea a 2-a

Vinurile și produsele pe bază de must și de vin cu denumire de origine controlată și cu indicație geografică recunoscută

Art. 22. – (1) Un vin poate purta o *denumire de origine controlată*, cu condiția ca aceasta să fie consacrată prin tradiție și printr-un renume rezultat din caracteristicile calitative ale produsului, determinate de factori naturali și umani.

(2) Vinurile cu denumire de origine controlată pot fi obținute numai prin respectarea unor condiții speciale referitoare la: arealul de producere, soiurile sau sortimentul de soiuri recomandate și autorizate, conținutul în zahăr al strugurilor la cules, producția maximă la hectar, metodele de cultură, procedeele de vinificare, examenul analitic și organoleptic, ambalarea, etichetarea și efectuarea controlului.

(3) Denumirile de origine pot fi acordate și unor vinuri speciale, romaniacuri, în condițiile prevăzute de lege.

Art. 23. – (1) Vinurile cu denumire de origine controlată sunt cele obținute din struguri produși în cadrul podgoriei sau centrului viticol independent delimitate pentru denumirea aprobată prin ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, cu condiția ca vinificarea, depozitarea, condiționarea, maturarea și îmbutelierea lor să se facă în interiorul arealului respectiv.

(2) În cazuri speciale și sub control strict al Oficiului Național al Denumirilor de Origine pentru Vinuri și alte Produse Vitivinicole, condiționarea și îmbutelierea vinurilor cu denumire de origine controlată pot fi făcute în unități specializate, în afara podgoriei sau centrului viticol independent în care au fost produși strugurii. În aceste cazuri se vor menționa, în mod obligatoriu pe etichetă, îmbuteliatorul și locul îmbutelierii.

Art. 24. – (1) Protecția indicației geografice este realizată, în cazul în care vinul este obținut într-o regiune viticolă sau o zonă de producție recunoscută, iar calitatea, renumele sau alte caracteristici ale vinului sunt specifice locului de proveniență.

(2) Pentru vinurile de calitate cu indicație geografică producerea strugurilor și a vinului este legată de locul de proveniență, iar celelalte activități privind depozitarea, condiționarea și pregătirea vinurilor pentru comercializare pot fi efectuate în afara acestuia.

Secțiunea a 3-a

Condițiile de calitate și de producere a vinurilor și a produselor pe bază de must, vin și subproduse vinicole

Art. 25. – Vinurile și celelalte produse obținute din must, vin și subproduse vinicole trebuie să corespundă, în momentul punerii lor în consum, caracteristicilor calitative și de compoziție, stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi și prin standardele în vigoare.

Art. 26. – (1) Practicile și tratamentele utilizate în obținerea vinurilor și a băuturilor pe bază de must, vin și subproduse vinicole trebuie să asigure o bună elaborare, conservare și evoluție a produselor respective. Aplicarea lor nu trebuie să conducă la modificări ale compoziției acestor băuturi, în afara unor limite normale, asigurându-se păstrarea însușirilor lor de naturalețe și autenticitate.

(2) Practicile și tratamentele autorizate a se aplica în producerea musturilor, a vinurilor și a celorlalte produse derivate din must, vin și subproduse vinicole se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi, ele urmând a fi permanent puse de acord cu progresele realizate în acest domeniu.

(3) În anii cu condiții nefavorabile pentru acumularea zaharurilor în mustul de struguri se poate autoriza, în mod excepțional, de către Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, prin Oficiul Național al Viei și Vinului (O.N.V.V.), ridicarea potențialului cu maximum 35g/l.

(4) Este interzisă și se pedepsește potrivit legii falsificarea vinurilor sau a băuturilor pe bază de must, vin și subproduse vinicole. Se consideră ca fiind falsificări: diluarea vinului cu apă, mascarea unor defecte sau alterări ale vinurilor prin adaosuri care determină modificări ale gustului, aromei și compoziției naturale ale acestora, prepararea de băuturi din drojdie și tescovină cu adaos de zahăr, folosirea oricăror practici nepermise prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi, precum și comercializarea unui produs vitivinicol sub o altă identitate.

Art. 27. – (1) Comercializarea sub denumirea de vin a produselor realizate din alte materii prime decât struguri este interzisă.

(2) Băuturile obținute pe bază de must și vin, care nu îndeplinesc condițiile prevăzute în prezenta lege, precum și în normele metodologice de aplicare a acestei legi, vor purta denumiri în care nu va fi utilizat termenul *vin*, singur sau prin asociere cu alți termeni.

Art. 28. – Vinurile și produsele pe bază de must, vin și subproduse vinicole, importate sau destinate exportului, trebuie să corespundă criteriilor calitative și de compoziție, stabilite prin normele interne de producție și de consum, precum și prin normele internaționale. Pentru produsele destinate exclusiv exportului, la solicitarea sau cu acceptarea clientului extern, se pot folosi și alte practici și tratamente oenologice, precum și alte limite de compoziție, autorizate în țara importatoare.

Art. 29. – (1) Producătorii, depozitarii și comercianții de vinuri cu ridicata, trebuie să facă o *declarație de stocuri*, care se depune și se înregistrează în trei exemplare la autoritățile administrației publice locale în a căror rază teritorială sunt depozitate produsele, înainte de data de 15 august a fiecărui an. Un exemplar se păstrează de către deponent, un exemplar se depune la primărie și un alt exemplar se transmite la direcția generală pentru agricultură și industrie alimentară județeană sau a municipiului București.

(2) În termen de 15 zile de la terminarea fermentării mustului, dar nu mai târziu de data de 15 decembrie a anului de recoltă, producătorii de vin au obligația de a întocmi o *declarație de recoltă*, care se înregistrează și se depune în trei exemplare la autoritățile administrației publice locale în a căror rază teritorială este depozitat vinul. Producătorii de vin sunt obligați să păstreze un exemplar și să transmită câte un exemplar la primărie și la direcția generală pentru agricultură și industrie alimentară județeană sau a municipiului București.

(3) În cazul solicitării dreptului de folosire a unei denumiri de origine, un exemplar din declarația de recoltă va fi depus și la oficiul teritorial al Oficiului Național al Denumirilor de Origine pentru Vinuri și Alte Produse Vitivinicole.

(4) Producătorii care dețin o suprafață totală de vie de până la 0,5 ha de familie sunt scutiți de a face declarații de stocuri și de recoltă.

Art. 30. – (1) Dreptul de producere a vinului și a altor produse pe bază de struguri, de must și de vin cu denumire de origine, în cadrul unui anumit areal, se acordă prin autorizații eliberate de organele împuternicite în acest scop.

(2) Dreptul folosirii de către producători a unor denumiri de origine, pentru anumite loturi de vin și distilate din vin produse, se acordă anual, prin eliberarea unor *certificate de atestare a denumirilor de origine*, de către organele autorizate în acest scop, în baza verificărilor efectuate de specialiști împuterniciți de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, în legătură cu respectarea condițiilor impuse pentru cultura viței de vie și producerii vinurilor și în baza controlului efectuat de laboratoare autorizate asupra caracteristicilor chimice și organoleptice ale vinurilor.

(3) Certificatul de atestare a denumirii de origine se retrage în mod obligatoriu de organele de control abilitate în acest scop, ori de câte ori se constată, la producător sau la comerciant, că vinul în cauză, indiferent de faza sa de evoluție, nu mai corespunde condițiilor de calitate prevăzute pentru denumirea respectivă.

(4) Evidența stocurilor de vin cu denumire de origine este ținută de producător, care este obligat să înscrie într-un registru special toate livrările de vin, până la limita cantității certificate.

Art. 31. – Producerea, în vederea comercializării, a vinurilor, a vinurilor speciale, a romaniacurilor, a altor băuturi pe bază de must și vin, precum și a oțetului din vin poate fi făcută numai de agenți economici și de producători particulari, pe baza licenței de fabricație eliberată de către Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu avizul Ministerului Sănătății și Familiei.

Secțiunea a 4-a

Valorificarea vinurilor și a celorlalte produse vinicole

Art. 32. – Comercializarea vinurilor și a produselor pe bază de must și vin se face de către agenții economici și producătorii particulari, prin comerțul cu ridicata și comerțul cu amănuntul, în condițiile legii.

Art. 33. – Producătorii și comercianții de produse în vrac sunt obligați să țină evidența acestora, conform normelor metodologice de

aplicare a prezentei legi. Sunt scutiți de a ține aceste evidențe producătorii care dețin o suprafață de vie de până la 0,5 ha.

Art. 34. – (1) Importul și exportul de vinuri și de alte produse pe bază de must și vin se fac în conformitate cu acordurile comerciale bazate pe contingente, taxe vamale și certificate de origine.

(2) Calitatea vinurilor și a celorlalte băuturi provenite din must, vin și distilate importate trebuie dovedită prin declarații de conformitate, certificate de calitate, buletine de analiză, eliberate de laboratoarele recunoscute în țara de origine, prin care producătorul confirmă că produsul îndeplinește nivelul calitativ garantat. Confirmarea certificării din țările de origine a produselor și a conținutului etichetelor se face prin grija importatorilor. Certificatele vor conține, în măsura în care convenția dintre state nu prevede altfel, informații de recunoaștere-identificare, cum ar fi: marca producătorului, denumirea produsului, principalele caracteristici calitative de referință, data fabricației, termenul de valabilitate. Verificarea respectării condițiilor calitative se va face prin testarea acestor produse în laboratoare autorizate sau în baza recunoașterii reciproce cu organisme similare din alte țări, în condițiile prevăzute de normele internaționale recunoscute și aplicate în România.

(3) Vinurile și celelalte băuturi provenite din must și vin, importate în vrac, vor fi comercializate sub denumirea cu care au fost importate.

(4) Produsele vinicole livrate la export vor fi însoțite de documentele prevăzute în reglementările în vigoare și în contractul părților.

(5) Statul asigură protejarea producției interne vitivinicole, prin stabilirea de taxe vamale la produsele similare din import, inclusiv la spirt, băuturi spirtoase și melasă, până la nivelul maxim permis de acordurile și convențiile internaționale la care România este parte.

Art. 35. – Vinurile și celelalte băuturi pe bază de must și vin pot fi puse în consum sub formă îmbuteliată sau neîmbuteliată. Îmbutelierea este obligatorie în cazul sucurilor de struguri, vinurilor cu denumire de origine controlată, vinurilor cu indicație geografică, romaniacurilor, vinurilor speciale, cu excepția pelinului.

Art. 36. – (1) Etichetarea este obligatorie pentru toate vinurile și băuturile pe bază de must și vin, puse în consumație sub formă îmbuteliată.

(2) În sistemul de etichetare se folosesc indicațiile obligatorii, sau, după caz, cele facultative, potrivit precizărilor stabilite prin reglementările în vigoare.

(3) Înscrierea pe etichete a indicațiilor, însemnurilor sau ilustrației, susceptibile de a crea confuzii asupra originii, naturii sau a categoriei produsului este interzisă, potrivit reglementărilor în vigoare.

CAPITOLUL III

Mecanismele de piață

Art. 37. – (1) Se instituie un regim de ajutoare la stocajul privat pentru vin de masă, mustul de struguri, mustul de struguri concentrat și mustul de struguri concentrat rectificat și la utilizarea de către producători a mustului de struguri concentrat și a mustului de struguri concentrat rectificat.

(2) Statul sprijină producătorii pentru stocajul privat al produselor menționate anterior și pentru utilizarea mustului de struguri concentrat și a mustului de struguri concentrat rectificat, prin subvenții acordate din bugetul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, prin organele sale teritoriale, și cu avizul Ministerului Finanțelor Publice.

(3) Sursele de finanțare pentru aceste ajutoare sunt stabilite prin lege.

(4) Se acordă ajutoare pentru utilizarea mustului de struguri concentrat și a mustului de struguri concentrat rectificat pentru:

- a) obținerea sucului de struguri și a sucului concentrat de struguri;
- b) efectuarea unor practici oenologice.

Art. 38. – (1) Statul poate interveni prin adoptarea de măsuri privind distilarea vinului, în cazul unor situații de criză susceptibile de a provoca perturbări ale pieței datorită unor importante excedente și/sau unor probleme de calitate.

(2) Măsurile au drept scop:

- a) absorbția cantităților excedentare de vin;

b) asigurarea continuității aprovizionării pieței de la o recoltă la alta.

(3) Măsurile pot fi limitate la anumite categorii de vin sau la anumite zone de producere. Ele nu pot fi aplicate vinurilor de calitate produse în arealele viticole delimitate decât la cererea producătorilor.

Art. 39. – Modalitățile de acordare a ajutoarelor către producători pentru stocajul privat al produselor menționate și pentru utilizarea mustului de struguri concentrat și a mustului de struguri concentrat rectificat, ca și sistemul de plăți pentru distilare sunt prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

CAPITOLUL IV

Organizațiile de producători și organismele de filieră

Art. 40. – (1) Statul sprijină înființarea organizațiilor de producători și a filierelor pe produs prin legi speciale.

(2) Prin constituirea organizațiilor de producători, realizată pe baza inițiativei libere a acestora, se urmărește:

a) orientarea producției și adaptarea acesteia la cerințele pieței, sub aspectul calității și cantității;

b) promovarea concentrării ofertei și valorificarea producției pe piață;

c) promovarea practicilor culturale, tehnicilor de producție și de gestiune a reziduurilor, cu respectarea protecției mediului ambiant, protecția calității apei, a solului și a peisajului, asigurând totodată conservarea și/sau favorizarea biodiversității;

d) reducerea costurilor de producție și regularizarea prețurilor de producție.

(3) Noțiunea de *filieră* se referă la un produs sau la o grupă de produse și comportă două aspecte principale:

a) identificarea produselor, a itinerariilor urmate de acestea și a organismelor de filieră, reprezentate prin agenți economici și operatori existenți de-a lungul filierei;

b) analiza mecanismelor și a politicilor de reglare a filierei produselor, structuri și funcționarea pieței, intervențiile statului prin subvenții, credite, fiscalitate, politici comerciale și alte asemenea.

Art. 41. – (1) În vederea ameliorării funcționării pieței vinurilor de calitate cu denumire de origine controlată și a celor de calitate cu indicație geografică, Guvernul analizează propunerile organismelor de filieră, așa cum sunt definite la art.40 alin.(3) lit.a) în acest domeniu și stabilește regulile de comercializare și reglare a ofertei în raport cu cererea pe piață.

(2) Acțiunile întreprinse de organisme de filieră vizează:

- a) intensificarea punerii în valoare a potențialului de producție;
- b) orientarea producției spre produse mai adaptate la cerințele pieței și la gusturile și aspirațiile consumatorilor, îndeosebi pentru calitatea produselor și protecția mediului;
- c) ameliorarea calității produselor în toate stadiile de producție, vinificare și comercializare;
- d) limitarea folosirii substanțelor fitosanitare și a altor substanțe care afectează calitatea produselor, protecția solului și a apei;
- e) valorificarea vinurilor și a altor băuturi pe bază de must și vin de calitate cu denumire de origine controlată, a vinurilor de calitate cu indicație geografică, a etichetării corespunzătoare produselor de calitate;
- f) promovarea viticulturii ecologice, a combaterii integrate sau a altor măsuri alternative de producție, cu asigurarea protecției mediului ambiant;
- g) ameliorarea cunoașterii și transparenței producției și pieței;
- h) coordonarea valorificării pe piață a produselor, prin studii de piață;
- i) elaborarea contractelor-tip, compatibile cu reglementările comunitare.

CAPITOLUL V

Îndrumarea și coordonarea realizării producției vitivinicole

Art. 42. – În vederea îndeplinirii atribuțiilor legate de orientarea activităților din domeniul viticulturii și vinificației, precum și pentru îndrumarea și controlul tehnic de specialitate în realizarea producției vitivinicole, se înființează și funcționează:

- a) Inspekția de Stat pentru Controlul Tehnic Vitivinicol;
- b) Oficiul Național al Denumirilor de Origine pentru Vinuri și Alte Produse Vitivinicole;
- c) Oficiul Național al Viei și Vinului.

Art. 43. – (1) Inspekția de Stat pentru Controlul Tehnic Vitivinicol, denumită în continuare I.S.C.T.V., funcționează ca direcție în cadrul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

(2) I.S.C.T.V. are structuri organizatorice în cadrul direcțiilor generale pentru agricultură și industrie alimentară județene și a municipiului București, care se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor.

Art. 44. – Personalul încadrat la I.S.C.T.V. este salarizat după același norme și criterii ca și restul personalului încadrat în minister sau la direcțiile generale pentru agricultură și industria alimentară județene și a municipiului București.

Art. 45. – Cheltuielile curente și de capital ale I.S.C.T.V. se finanțează din bugetul de stat stabilit pentru Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

Art. 46. – I.S.C.T.V. asigură supravegherea aplicării legii în realizarea producției de struguri, de vinuri și a altor produse vitivinicole, inclusiv a celor cu denumire de origine controlată, având următoarele atribuții:

a) respectarea legislației privind înființarea și defrișarea plantațiilor viticole, modul de întreținere a acestora și de conservare a amenajărilor de combatere a eroziunii solului la producătorii de orice fel, indiferent de forma de proprietate sau de exploatare;

b) avizarea cererilor întocmite pentru înființarea și defrișarea plantațiilor viticole pe suprafețe mai mari de 0,1 ha de familie sau agent economic, în vederea acordării autorizațiilor de plantare, respectiv de defrișare, de către direcțiile generale pentru agricultură și industrie alimentară județene, respectiv a municipiului București;

c) colaborarea cu specialiștii Inspekției de stat pentru calitatea semințelor și a materialului săditor din cadrul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, în scopul aplicării normelor de producere și comercializare a materialului săditor viticol;

d) verificarea și controlul modului de aplicare a prevederilor legale privind producerea, în vederea comercializării, a strugurilor, vinurilor și a celorlalte produse vitivinicole, indiferent de producător;

e) respectarea practicilor și a tratamentelor admise în producerea vinurilor și a altor produse vitivinicole, efectuarea

controlului analitic al vinurilor și băuturilor alcoolice distilate cu indicație geografică, în vederea comercializării lor, prin intermediul laboratoarelor autorizate;

f) exercitarea controlului tehnic, în toate fazele producerii vinurilor și a celorlalte produse cu denumire de origine, precum și asupra eliberării documentelor necesare pentru atestarea calității produselor respective, inclusiv la comercializare;

g) executarea de expertize tehnice și analize în domeniul realizării producției de struguri, vinuri și alte produse vitivinicole;

h) exercitarea controlului tehnic în toate fazele producerii băuturilor alcoolice distilate cu indicație geografică și asupra eliberării documentelor necesare pentru atestarea calității produselor respective, inclusiv la comercializare;

i) verificarea activității laboratoarelor autorizate de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, în vederea efectuării de analize și expertize la vinuri și alte băuturi obținute din must și subproduse vitivinicole pentru consumul intern și export;

j) executarea, în colaborare cu Oficiul Național al Denumirilor de Origine pentru Vinuri și Alte Produse Vitivinicole, a unor acțiuni de control tehnic în legătură cu producerea vinurilor și a altor produse vitivinicole cu denumire de origine controlată, pentru piața internă și export;

k) verificarea respectării prevederilor prezentei legi, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr.97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor sau ale altor acte normative în vigoare;

l) interzicerea, până la remedierea abaterilor constatate, a funcționării unităților care produc, prelucrează, depozitează, transportă sau comercializează vinuri, alte produse vitivinicole și băuturi alcoolice distilate cu indicație geografică și care nu corespund cerințelor de calitate prevăzute de reglementările în vigoare, precum și folosirea unor materii prime, aditivi, adjuvanți, materiale de ambalare, echipamente, ustensile, utilaje și substanțe de decontaminare necorespunzătoare calitativ;

m) constatarea vinurilor, a altor produse vitivinicole și băuturilor alcoolice distilate cu indicație geografică ca fiind improprii consumului ori necorespunzătoare calitativ; limitarea sau interzicerea utilizării și comercializării în alte scopuri sau dispunerea distrugerii lor, în conformitate cu reglementările în vigoare;

n) aplicarea sechestrului pe loturile de vinuri, de alte produse vitivinicole și de băuturi alcoolice distilate cu indicație geografică, ca fiind necorespunzătoare sub aspect calitativ, până la clarificarea situației lor. Deținătorii produselor sechestrate trebuie să asigure condiții de păstrare și conservare adecvate, până la finalizarea situației create;

o) prelevarea probelor din produsele controlate și din alte materiale auxiliare necesare procesului de producție, pentru analizele efectuate în laboratoarele autorizate. Contravaloarea acestor analize se stabilește conform tarifelor de plată folosite de acestea și care se suportă de agentul economic controlat;

p) păstrarea secretului profesional, pentru a nu divulga unei terțe părți datele confidențiale de care a luat cunoștință în timpul controlului;

r) verificarea prin sondaj a corectitudinii întocmirii declarațiilor de stocuri și de recoltă, scriptic și faptic, indiferent de declarant, persoană fizică sau juridică;

s) verificarea licențelor de fabricație solicitate de persoane fizice sau juridice care produc vin, produse pe bază de must, vin și băuturi alcoolice distilate cu indicație geografică, destinate comercializării;

ș) propunerea retragerii licenței de fabricație a unităților producătoare și de comercializare a produselor menționate, necorespunzătoare calitativ și contrare legii;

t) îndeplinirea altor atribuții stabilite de actele normative în vigoare.

Art. 47. – Sumele încasate de I.S.C.T.V. din prestări de servicii se varsă în fondul special “Dezvoltarea agriculturii românești”, constituit potrivit prevederilor Legii nr.268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, la dispoziția Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, urmând a fi utilizat pentru acțiuni de sprijinire a dezvoltării și modernizării producției vitivinicole, aprobate prin ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor.

Art. 48. – (1) Oficiul Național al Denumirilor de Origine pentru Vinuri și Alte Produse Vitivinicole, denumit în continuare O.N.D.O.V., se organizează și funcționează ca instituție publică, cu personalitate

juridică, în subordinea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu finanțare din bugetul de stat aprobat pentru minister și venituri extrabugetare.

(2) Modul de organizare și funcționare a O.N.D.O.V., ca și structurile sale organizatorice, centrale și teritoriale se aprobă prin ordin al ministrului.

Art. 49. – O.N.D.O.V. îndeplinește următoarele atribuții:

a) elaborarea normelor tehnice pentru producerea vinurilor, a altor produse vitivinicole cu denumire de origine controlată, care se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, cu consultarea I.S.C.T.V. și a Oficiului Național al Viei și Vinului;

b) întocmirea, împreună cu Oficiul Național al Viei și Vinului, a unor proiecte de ordin ale ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor pentru aprobarea denumirilor de origine controlată la vinuri și alte produse vitivinicole;

c) eliberarea deciziilor privind acordarea dreptului de producere a vinurilor și a altor produse vitivinicole cu denumire de origine controlată;

d) eliberarea autorizațiilor de producător de vinuri și de alte produse vitivinicole cu denumire de origine controlată, în baza cererilor întocmite de deținătorii plantațiilor viticole îndreptățiți să producă astfel de băuturi sau de producătorii de vinuri care realizează vinificarea strugurilor preluați de la cultivatorii de viță de vie care dețin astfel de plantații;

e) eliberarea certificatelor de atestare a dreptului de comercializare a vinurilor și a altor produse vitivinicole cu denumire de origine controlată, în baza verificărilor efectuate în legătură cu respectarea normelor tehnice de realizare a acestor produse, precum și a controlului analitic și organoleptic executat asupra celor pregătite în vederea comercializării;

f) analizarea contestațiilor depuse în legătură cu deciziile de retragere a certificatelor menționate la lit.e);

g) controlul împreună cu I.S.C.T.V. privind modul de respectare și aplicare a prevederilor legale în legătură cu regimul denumirilor de origine controlată pentru produsele menționate;

h) retragerea temporară sau definitivă a documentelor de atestare, în cazul în care se constată nerespectarea de către producători a prevederilor din deciziile de producere a vinurilor și a altor băuturi cu

denumire de origine controlată, sesizând totodată I.S.C.T.V., în vederea constatării infracțiunilor sau a contravențiilor prevăzute de lege;

i) asigurarea, prin intermediul specialiștilor împuterniciți, numiți prin ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, a semnării documentelor de atestare a calității vinurilor și a celorlalte produse vitivinicole cu denumire de origine controlată și a băuturilor alcoolice distilate cu indicație geografică;

j) îndeplinirea altor atribuții stabilite de actele normative în vigoare.

Art. 50. – Taxele pentru eliberarea autorizației de producători de struguri, vinuri și alte produse vitivinicole cu denumire de origine controlată și a certificatului de atestare a dreptului de comercializare a acestora, solicitate de către deținătorii de plantații viticole, precum și de producătorii de vinuri din această categorie, se stabilesc prin ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor.

Art. 51. – Sumele încasate de O.N.D.O.V. din prestări de servicii se utilizează astfel: 50% pentru cheltuieli cu activitate proprie și 50% se varsă în fondul special “Dezvoltarea agriculturii românești”, constituit potrivit prevederilor Legii nr.268/2001, la dispoziția Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, urmând a fi utilizate pentru acțiuni de sprijinire a dezvoltării și modernizării producției vitivinicole, aprobate prin ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor.

Art. 52. – (1) Oficiul Național al Viei și Vinului, denumit în continuare O.N.V.V., funcționează în subordinea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, ca organism specializat cu caracter tehnico-științific, cu personalitate juridică.

(2) Modul de organizare și funcționare a O.N.V.V. se aprobă prin ordin al ministrului.

Art. 53. – (1) O.N.V.V. este finanțat din venituri extrabugetare și alocații bugetare prin bugetul stabilit pentru Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

(2) Veniturile extrabugetare ale O.N.V.V. se realizează prin:

a) cotizații ale membrilor săi;

b) sponsorizări;

- c) donații;
- d) prestări servicii.

(3) Veniturile extrabugetare, completate cu alocațiile bugetare repartizate de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor pentru O.N.V.V. se utilizează pentru susținerea activității secretariatului permanent, abonamente la publicațiile străine de specialitate, participarea specialiștilor români la manifestările organizate de O.I.V., organizarea de acțiuni cu caracter tehnico-științific și alte acțiuni de interes național în domeniu, aprobate de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

Art. 54. – (1) O.N.V.V. este constituit din cei mai reputeți specialiști din domeniul vitivinicol, din cercetare, învățământ și producție, aleși în Adunarea generală.

(2) Adunarea generală alege comitetul executiv și adoptă statutul acestui organism. Secretarul general este numit în funcție prin ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor.

Art. 55. – O.N.V.V. îndeplinește următoarele atribuții:

a) fundamentarea, pe bază de studii și analize, a strategiei pe care România o dezvoltă în domeniul viticulturii și vinificației și participarea la stabilirea cadrului metodologic de desfășurare a activității din acest sector, în concordanță cu interesele economiei și ale producătorilor, precum și cu reglementările internaționale;

b) avizarea lucrărilor de delimitare a arealelor viticole, zonarea soiurilor de viță de vie, stabilirea tipurilor de vin și a altor produse pe bază de must și vin, autorizate pentru producere, inclusiv a celor cu denumire de origine controlată, precum și a altor lucrări privind dezvoltarea sectorului vitivinicol;

c) avizarea normelor tehnice privind stabilirea condițiilor de cultură a viței de vie și de producere a vinurilor și a altor produse vitivinicole cu denumire de origine controlată;

d) inițierea și sprijinirea unor acțiuni de propagandă vitivinicolă, a unor manifestări naționale și internaționale de profil, precum și asigurarea legăturii României cu organisme internaționale de specialitate.

CAPITOLUL VI

Sancțiuni

Art. 56. – Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz.

Art. 57. – Constituie infracțiuni următoarele fapte:

a) defrișarea viilor nobile în suprafață mai mare de 0,1 ha de agent economic sau de familie, fără autorizație, se pedepsește potrivit art.217 din Codul penal;

b) falsificarea vinurilor ori a băuturilor pe bază de must, vin, distilat și subproduse vinicole, conform art. 19 și art.26 alin.(4), precum și vânzarea acestora, cunoscând că sunt falsificate sau substituite, se pedepsesc potrivit art.297 și art.313 din Codul penal.

Art. 58. – (1) Pentru prejudicii cauzate prin săvârșirea faptelor prevăzute la art.57, persoanele vinovate pot fi obligate la despăgubiri, potrivit dreptului comun.

(2) În cazul săvârșirii faptelor prevăzute la art. 57 lit.b) se aplică și măsura confiscării întregii cantități fraudate.

Art. 59. – Constituie contravenții următoarele fapte:

a) înființarea de plantații de vii în suprafață de peste 0,1 ha de agent economic sau de familie sau extinderea peste această limită a celor existente, fără autorizație de plantare eliberată de direcțiile generale pentru agricultură și industrie alimentară județene și a municipiului București, potrivit prevederilor art.11 alin. (1) și (2);

b) înființarea de plantații mai mari de 0,1 ha sau extinderea peste această limită a celor existente cu alte soiuri decât cele recomandate și autorizate, potrivit prevederilor art.12 alin.(1);

c) încălcarea art.12 alin. (2) prin plantarea de hibrizi direct producători în arealele viticole sau în extravilanul localităților situate în afara arealelor viticole;

d) producerea vinurilor de denumire de origine în afara arealului delimitat, cu excepția cazurilor prevăzute la art.23 alin. (2) și (3);

e) punerea în consum și comercializarea unor vinuri și a altor produse obținute din must, vin și distilat de vin, care nu corespund caracteristicilor calitative și de compoziție, stabilite prin normele

metodologice de aplicare a prezentei legi și prin standardele în vigoare, potrivit art.25 și art.26 alin. (1) și (2);

f) folosirea unor denumiri de origine în comercializarea vinurilor și a altor produse vinicole, fără îndeplinirea condițiilor stabilite de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor pentru acordarea acestora, potrivit prevederilor art.30 alin. (1) - (3);

g) producerea în vederea comercializării, a vinurilor, a vinurilor speciale, a romaniacurilor, a altor băuturi pe bază de must și vin, precum și a oțetului din vin, fără licență de fabricație, eliberată potrivit prevederilor art.31;

h) nerespectarea, de către producătorii și comercianții de produse în vrac, a normelor de evidență a acestora, potrivit art.33;

i) importul și exportul de vinuri și de alte produse vinicole, în alte condiții decât cele prevăzute la art.34 alin.(1)-(4);

j) punerea în consum a vinurilor și băuturilor pe bază de must, vin și distilat de vin sub formă îmbuteliată, fără respectarea prevederilor art.36;

k) producerea în vederea comercializării a băuturilor alcoolice distilate cu indicație geografică, care nu corespund normelor tehnice în vigoare;

l) folosirea de substanțe aromatizante naturale, altele decât cele enunțate la art.18 lit.c). În caz de recidivă se retrage licența de fabricație.

m) plantarea hibridilor interspecifici cu rezistență relativă la boli, obținuți prin încrucișări complexe între soiuri *Vitis vinifera* și soiuri aparținând altor specii ale genului *Vitis*, în alte condiții decât cele prevăzute la art.12 alin. (3).

Art. 60. – (1) Contravențiile prevăzute la art.59 din prezenta lege se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 8.000.000 lei la 16.000.000 lei, cele prevăzute la lit.b) și h);

b) cu amendă de la 20.000.000 lei la 25.000.000 lei, cele prevăzute la lit.a), f), g), i), j) și m);

c) cu amendă de la 30.000.000 lei la 50.000.000, cele prevăzute la lit.c);

d) cu amendă de la 200.000.000 lei la 250.000.000 lei, cele prevăzute la lit. d), e), k) și l), precum și cu confiscarea cantității fraudate.

(2) Amenzile pot fi aplicate și persoanelor juridice.

Art. 61. – Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute în prezenta lege se fac prin proces-verbal încheiat de persoane special împuternicite de către Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Sănătății și Familiei și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, fiecare în raport cu atribuțiile ce le revin prin actul propriu de organizare și funcționare.

Art. 62. – Contravențiilor prevăzute la art.59 le sunt aplicabile și dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 63. – (1) Condițiile de delimitare teritorială a arealelor viticole, cele privind normele de înființare, întreținere și defrișare a plantațiilor viticole, condițiile pe care trebuie să le îndeplinească vinurile și produsele pe bază de must, vin și distilat de vin și subproduse vinicole proprii consumului uman direct, condițiile de atribuire a denumirii de origine controlată și cele privind obținerea vinurilor din această categorie, practicile și tratamentele oenologice autorizate, normele de realizare, evidență și atestare a produselor vitivinicole, cele privind comercializarea lor, precum și alte măsuri se stabilesc prin norme metodologice de aplicare a prezentei legi, elaborate de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Sănătății și Familiei și Ministerului Integrării Europene.

(2) Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor va emite, în termen de 60 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, normele metodologice de aplicare a legii, care vor fi supuse aprobării Guvernului.

Art. 64. – Efectuarea recensământului patrimoniului viticol se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 65. – Se exceptează de la prevederile art.11, 12, 17, 25 și 26 suprafețele de vii și loturile de struguri, precum și băuturile folosite în interes experimental sau didactic de către unitățile de cercetare,

Produsele obținute prin valorificarea strugurilor, musturilor, vinurilor și subproduselor vitivinicole

1. *Strugurii proaspeți*
2. *Mustul de struguri*
3. *Mustul tăiat*
4. *Mustul de struguri concentrat*
5. *Mustul de struguri concentrat rectificat*
6. *Sucul de struguri*
7. *Sucul de struguri concentrat*
8. *Mistelul*
9. *Mustul de struguri parțial fermentat*
10. *Tulburelul*
11. *Vinul*
12. *Vinul brut*
13. *Vinul spumant*
14. *Vinul spumos*
15. *Vinul Muscat spumant*
16. *Vinul petiant*
17. *Vinul perlant*
18. *Băutură spumantă slab alcoolică din struguri*
19. *Vinul special aromatizat*
20. *Vinul pelin*
21. *Vinul licoros*
22. *Vinul alcoolizat*
23. *Alcoolul etilic de origine viticolă*
24. *Distilatul de vin*
25. *Romaniacul*
26. *Rachiul de vin*
27. *Tescovina de struguri*
28. *Distilatul de tescovină*
29. *Rachiul de tescovină*
30. *Drojdia de vin*
31. *Distilatul de drojdie*
32. *Rachiul de drojdie*
33. *Spuma de drojdie*
34. *Oțetul din vin*
35. *Pichetul*

Definițiile produselor obținute din struguri, musturi, vinuri și subproduse vitivinicole și termenii utilizați pentru desemnarea lor

1. Strugurii proaspeți sunt fructele viței de vie, folosite ca atare sau ca materie primă în vinificație, recoltate la maturitatea tehnologică, sau de consum ori într-un anumit stadiu de supramaturare, care după zdrobire sau presare cu mijloace obișnuite pot intra spontan în fermentație alcoolică.

2. Mustul de struguri este produsul lichid obținut, prin scurgere liberă sau prin procedee fizice, din struguri proaspeți. Se admite ca mustul să aibă un conținut în alcool dobândit de cel mult 1% în volume.

3. Mustul tăiat este mustul oprit să intre în fermentație alcoolică prin aplicarea unui procedeu autorizat; conținutul său în alcool nu depășește 1% în volume.

4. Mustul de struguri concentrat este produsul necaramelizat, obținut prin deshidratarea parțială a mustului proaspăt sau tăiat, efectuată printr-o metodă autorizată, alta decât cea de încălzire pe foc direct. El se obține din struguri de vin cu o concentrație în zahăr de cel puțin 145 g/l, are un conținut în zaharuri indicat printr-un indice refractometric determinat la 20°C de minimum 50,9% și poate avea un conținut în alcool dobândit de maximum 1% în volume.

5. Mustul de struguri concentrat rectificat este produsul obținut prin deshidratarea parțială a mustului proaspăt sau a mustului tăiat, efectuată printr-o metodă autorizată, alta decât cea de încălzire pe foc direct, care a fost supus unor tratamente autorizate de dezacidificare și de eliminare a altor compuși decât zahărul. El se obține din struguri de vin cu o concentrație în zahăr de cel puțin 145 g/l, are un conținut în zaharuri indicat printr-un indice refractometric determinat la 20°C de minimum 61,7% și poate avea un conținut în alcool dobândit de maximum 1% în volume.

6. Sucul de struguri este produsul lichid nefermentat, dar fermentabil, obținut prin aplicarea de tratamente autorizate, din must de struguri sau prin reconstituire, din must de struguri concentrat ori din suc de struguri concentrat. Se admite ca sucul de struguri să aibă un conținut în alcool dobândit de cel mult 1% în volume.

7. Sucul de struguri concentrat este produsul necaramelizat, obținut prin deshidratarea parțială a sucului de struguri prin folosirea unei metode autorizate, alta decât cea de încălzire pe foc direct, astfel ca procentul de substanță uscată determinat refractometric la temperatura de 20°C să nu fie mai mic de 50,9%. Se admite ca sucul de struguri concentrat să aibă un conținut în alcool dobândit de cel mult 1% în volume.

8. Mistelul este produsul obținut prin alcoolizarea mustului de struguri neintrat în fermentație. El poate avea o tărie alcoolică dobândită cuprinsă între 12 și 15% în volume, iar mustul folosit pentru obținerea sa trebuie să aibă un conținut în zahăr de cel puțin 145 g/l. Alcoolizarea se face cu alcool etilic alimentar sau cu alcool de origine viticolă, cu tăria alcoolică de cel puțin 95% în volume sau cu distilat de vin cu tărie alcoolică cuprinsă între 52 și 86% în volume. Mistelul este utilizat, în principal, ca materie primă pentru prepararea de vinuri speciale.

9. Mustul de struguri parțial fermentat este produsul provenit prin fermentarea mustului de struguri, având o tărie alcoolică dobândită mai mare de 1% în volume, dar mai mică de trei cincimi din tăria sa alcoolică totală. Totodată, în cazul producerii unor vinuri de calitate cu denumire de origine, musturile a căror tărie alcoolică dobândită este mai mică de trei cincimi din tăria lor alcoolică totală, dar nu mai puțin de 5,5% în volume, nu sunt considerate musturi parțial fermentate.

10. Tulburelul este vinul în curs de desăvârșire a fermentației alcoolice, neseplat de drojdie, cu o tărie alcoolică totală de minimum 8,5% în volume. El poate fi pus în consum până la sfârșitul anului de recoltă.

11. Vinul este băutura obținută exclusiv prin fermentarea alcoolică, completă sau parțială, a strugurilor proaspeți, zdrobiți sau nezdrobiți, ori a mustului de struguri. Tăria alcoolică dobândită a vinului nu poate fi mai mică de 8,5% în volume.

12. Vinul brut este vinul cu fermentație alcoolică încheiată, înaintea separării sale de drojdie.

13. Vinul spumant este produsul cu conținut în dioxid de carbon de origine exclusiv endogenă, obținut prin fermentarea secundară a vinului apt pentru consum sau prin fermentarea naturală a mustului de struguri proaspeți care dezvoltă în sticlele în care este îmbuteliat, ca produs finit, o suprapresiune de minimum 3 bari la temperatura de 20°C.

14. Vinul spumos este produsul cu conținut în dioxid de carbon de origine total sau parțial exogenă, obținut din vinuri apte pentru consum, care dezvoltă în sticlele în care este îmbuteliat, ca produs finit, o suprapresiune de minimum 3 bari la temperatura de 20°C.

15. Vinul Muscat spumant este băutura efervescentă provenită din must de struguri cu aromă de tip Muscat, al cărui conținut în zahăr este de minimum 180 g/l. El are un conținut în dioxid de carbon de origine endogenă, rezultat în urma fermentării mustului în rezervoare, dezvoltând în sticlele în care este îmbuteliat ca produs finit o suprapresiune de minimum 3 bari la

temperatura de 20⁰C. Vinul Muscat spumant are o tărie alcoolică dobândită de minimum 6% în volume.

16. Vinul petiant este produsul cu conținut în dioxid de carbon de origine endogenă, care dezvoltă în sticlele în care este îmbuteliat ca produs finit o suprapresiune cuprinsă între 1 și 2,5 bari la temperatura de 20⁰C, cu tărie alcoolică dobândită de minimum 7% în volume și tărie alcoolică totală de minimum 9% în volume.

17. Vinul perlant este produsul cu un conținut în dioxid de carbon de origine total sau parțial exogenă, care dezvoltă în sticlele în care este îmbuteliat ca produs finit o suprapresiune cuprinsă între 1 și 2,5 bari la temperatura de 20⁰C, cu tărie alcoolică dobândită de minimum 7% în volume și tărie alcoolică totală de minimum 9% în volume.

18. Băutura spumantă slab alcoolică din struguri este produsul cu tărie alcoolică dobândită de maximum 3% în volume și conținut în zahăr de peste 80 g/l, cu dioxid de carbon de origine endogenă, rezultat în urma fermentării mustului în rezervoare, care dezvoltă în sticlele în care este îmbuteliat ca produs finit o suprapresiune de minimum 2,5 bari la temperatura de 20⁰C.

19. Vinul special aromatizat este produsul obținut din vin cu adaos de must de struguri, must de struguri parțial fermentat și/sau mistel, must concentrat, zaharoză, extracte din plante admise de legislația în vigoare, distilat de vin, alcool alimentar. Proporția vinului utilizat trebuie să fie de cel puțin 75% din produsul finit. Tăria alcoolică dobândită este de 15%-22% în volume, iar tăria alcoolică totală este de cel puțin 17,5% în volume.

20. Vinul Pelin este produsul obținut din mustul fermentat în prezența pelinului sau a unor plante din rândul cărora predomină pelinul, eventual și a unor fructe, precum și din vin în care s-a adăugat extract alcoolic din aceleași plante și fructe, cu sau fără folosirea îndulcitorilor autorizați: must tăiat, must concentrat sau zaharoză.

21. Vinul licoros este produsul ce poate fi obținut din must sau vin, precum și din amestecul acestora, cu adaos de must concentrat, must concentrat rectificat, distilat de vin cu tăria alcoolică cuprinsă între 52 și 86% în volume, alcool de origine viticolă sau alcool alimentar rectificat, cu tăria alcoolică de minimum 96% în volume, mistel, folosite separat sau în amestec. Strugurii folosiți ca materie primă pentru producerea vinurilor licoroase trebuie să aibă, la cules, un conținut în zahăr de minimum 204 g/l. Tăria alcoolică dobândită a vinurilor licoroase este cuprinsă între 15% și 22% în volume, iar conținutul lor în zaharuri este de minimum 80 g/l. O parte a tăriei alcoolice dobândite a produsului finit, care nu poate fi mai mică de 4% în volume, trebuie să provină din fermentarea parțială sau totală, a zahărului inițial al strugurilor, musturilor sau vinurilor utilizate.

22. Vinul alcoolizat este produsul obținut din vin sec cu adaos de distilat de vin cu o tărie alcoolică dobândită de maximum 86% în volume. El prezintă o tărie alcoolică dobândită cuprinsă între 18% și 24% în volume și o aciditate volatilă de maximum 1,5 g/l exprimată în acid acetic.

23. Alcoolul etilic de origine viticolă este produsul obținut exclusiv prin distilare și rectificare, pornind de la vin, pichet, distilat de vin, tescovină de struguri, distilat de tescovină și drojdie de vin. Concentrația alcoolică minimă este de 95,5% în volume.

24. Distilatul de vin este produsul obținut exclusiv prin distilare la maximum 86% în volume a vinului sau a vinului alcoolizat, ori prin redistilare la maximum 86% în volume a distilatului de vin.

25. Romaniacul este băutura alcoolică distilată obținută exclusiv din distilatul de vin, învechit minimum 12 luni în contact cu lemnul de stejar, în producerea căruia s-au folosit tratamente și practici autorizate și la care tăria alcoolică minimă de comercializare este de 36% în volume. Categoriile de calitate sunt stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

26. Rachiul de vin este băutura alcoolică obținută din distilat de vin, învechit prin punerea în contact cu lemnul de stejar minimum 6 luni și adaos de bonificatori autorizați, sau neînvechit, cu sau fără adaos de bonificatori. Diluarea distilatului de vin se face cu apă dedurizată cu duritate de maximum 3 grade germane, iar concentrația alcoolică minimă este de 37,5% în volume.

27. Tescovina de struguri reprezintă totalitatea părților vegetale componente ale strugurilor rezultate de la obținerea mustului sau a vinului prin procesul de presare. Aceasta poate fi refermentată sau în diferite stadii de fermentație alcoolică.

28. Distilatul de tescovină este produsul obținut prin distilarea tescovinei fermentate, utilizând antrenarea directă cu vaporii sau prin adaosul de apă peste tescovină, precum și prin redistilarea unui distilat de tescovină cu concentrația alcoolică mai scăzută, care în urma redistilării trebuie să aibă concentrația alcoolică de maximum 86% în volume.

29. Rachiul de tescovină este băutura alcoolică obținută din distilat de tescovină neînvechit sau învechit în vase de lemn de stejar minimum 6 luni. La punerea în consum diluarea se face cu apă dedurizată cu duritate de maximum 3 grade germane, iar concentrația alcoolică minimă a produsului este de 37,5% în volume.

30. Drojdia de vin este depozitul format în recipiente în urma fermentării mustului, stocării vinului sau a mustului și a aplicării de tratamente autorizate asupra musturilor și vinurilor, precum și cel separat prin filtrarea sau centrifugarea acestor produse.

31. Distilatul de drojdie este produsul obținut prin distilarea drojdiei de vin sau redistilarea unui distilat de drojdie la maximum 86% în volume.

32. Rachiul de drojdie este băutura alcoolică obținută din distilatul de drojdie, neînvechit sau învechit în contact cu lemnul de stejar minimum 6 luni, la care se permite utilizarea de bonificatori autorizați, iar tăria alcoolică minimă este de 37,5% în volume.

33. Spuma de drojdie este băutura alcoolică distilată obținută din drojdia de vin care a fost supusă unui proces de distilare și redistilare la maximum 86% în volume cu ajutorul unor instalații speciale care permit separarea fracțiilor “frunte” și “coadă”, iar concentrația alcoolică minimă a produsului finit rezultat în urma diluării cu apă dedurizată, cu duritatea totală de maximum 3 grade germane, este de 37,5% în volume. Maturarea distilatului pentru obținerea spumei de drojdie se face în vase de lemn de stejar, pe durata a minimum 3 luni.

34. Oțetul de vin este produsul obținut prin fermentarea acetică a vinului sau a amestecului fermentabil, în care vinul intervine în proporție de minimum 70% în volume. Aciditatea totală a oțetului din vin este de minimum 60 g/l, exprimată în acid acetic.

35. Pichetul este produsul obținut prin epuizarea cu apă a tescovinei proaspete sau fermentate, fără adaos de zahăr. El poate fi folosit numai pentru industrializare, la producerea alcoolului de origine viticolă sau poate intra în amestecul fermentabil folosit la prepararea oțetului, fiind interzisă comercializarea sa pentru consumul uman.

36. Tăria alcoolică dobândită, în volume, reprezintă numărul de volume în alcool pur conținut în 100 de volume din produsul considerat, la temperatura de 20°C.

37. Tăria alcoolică potențială, în volume, reprezintă numărul de volume de alcool pur ce poate fi realizat prin fermentarea totală a zaharurilor prezente în produs, conținut în 100 de volume din produsul considerat, determinat la temperatura de 20°C.

38. Tăria alcoolică totală este suma tăriei alcoolice dobândite și potențiale.

39. Tăria alcoolică naturală este tăria alcoolică totală a produsului considerat înaintea oricărei îmbogățiri.

40. Gradul de duritate german (° dH) – este egal cu 10 miligrame oxid de calciu la un litru de apă.

Definiții ale arealului viticol și ale grupelor de soluri

1. Arealul viticol reprezintă aria geografică a culturii viței de vie, în care se include zonele viticole, regiunile viticole, podgoriile, centrale viticole și plaiurile viticole.

2. Zona viticolă este arealul de mare întindere care grupează mai multe podgorii făcând parte din regiuni viticole diferite, caracterizat mai ales prin condițiile sale climatice determinate pentru potențialul calitativ al strugurilor și vinurilor.

3. Regiunea viticolă cuprinde un larg teritoriu cultivat cu viță de vie, caracterizat prin condiții naturale de climă și de relief relativ asemănătoare, precum și prin direcții de producție și sortimente apropiate.

4. Podgoria este o unitate teritorială naturală și tradițională, caracterizată prin condiții specifice de climă, sol și relief, prin solurile cultivate, prin metodele de cultură și procedeele de vinificare folosite, care, în ansamblu, conduc la obținerea unor producții de struguri și vinuri cu însușiri specifice.

5. Centrul viticol este teritoriul care cuprinde plantațiile viticole din una sau mai multe localități, care face sau nu face parte integrantă dintr-o podgorie și care constituie o unitate teritorială caracterizată prin factori specifici de climă, sol și sortiment, precum și prin condiții agrotehnice și tehnologice asemănătoare. Centrul viticol cuprinde o suprafață mai mică decât podgoria.

6. Plaiul viticol este teritoriul restrâns din cadrul unui centru viticol, ce cuprinde plantațiile de viță de vie situate pe aceeași formă de relief. Factorii naturali, precum și condițiile de cultură și de tehnologie ce privesc plaiul viticol sunt asemănătoare pe întreaga suprafață cultivată cu viță de vie, determinând obținerea unor produse cu însușiri de calitate specifice.

7. Soiurile recomandate sunt acelea care valorifică cel mai bine condițiile de mediu și își pun în valoare, în cel mai înalt grad, potențialul lor calitativ și productiv în arealele în care sunt cultivate. Soiurile recomandate sunt avizate cu precădere la extinderea în plantații.

8. Soiurile autorizate sunt acelea care, prin însușirile lor biologice și tehnologice, își pun în valoare potențialul lor calitativ și cantitativ, sub potențialul soiurilor recomandate, în condițiile arealului lor de cultură. Soiurile autorizate pot fi extinse în mod complementar, alături de cele recomandate.

9. Soiurile admise temporar sunt cele aflate în cultură, dar care se comportă mai puțin satisfăcător sau nesatisfăcător în condițiile arealelor

respective. Soiurile admise temporar nu pot fi promovate în noile plantații din podgoria sau centrul viticol în care au o comportare mediocră sau slabă. Din această categorie fac parte soiurile care aparțin speciei *Vitis vinifera* din sortimentul vechi local, cât și hibrizii interspecifici, obținuți prin încrucișarea între specia *Vitis vinifera* și alte specii ale genului *vitis*.

10. Soiurile interzise sunt acelea care, prin însușirile lor biologice sau tehnologice, influențează în mod negativ calitatea produselor vitivinicole. Din această categorie fac parte hibrizii direct producători denumiți HDP. Lista soiurilor interzise se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor.

Definițiile dreptului de plantare, dreptului de plantație nouă, dreptului de replantare și a dreptului de plantare pe o rezervă de teren

1. Prin drept de plantare se înțelege dreptul de înființare a unei plantații viticole în cadrul următoarelor 3 situații:

- a) dreptul de plantație nouă;
- b) dreptul de replantare;
- c) dreptul de plantare pe o rezervă de teren.

2. Dreptul de plantație nouă este dreptul de a înființa o plantație viticolă, care se acordă în cadrul măsurilor de comasare sau de expropriere pentru utilități publice, pentru experimentări viticole, pentru plantații mamă furnizoare de coarde altoi sau portaltoi ori pentru suprafețele destinate exclusiv consumului familial.

3. Dreptul de replantare reprezintă dreptul de reînființare a unei plantații viticole pe o suprafață echivalentă în cultura pură cu cea a vițelor care au fost sau trebuie să fie defrișate.

4. Dreptul de plantare pe o rezervă de teren este dreptul de înființare a unei plantații viticole care se obțin în cazul neutilizării în perioada admisă a drepturilor de plantație nouă sau de replantare.

5. Supraaltoirea reprezintă altoirea unui butuc de viță de vie care a făcut deja obiectul unei altoiri, în scopul îmbunătățirii calității sau reconversiunii plantației viticole.

învățămant, de încercare a soiurilor sau de testare a produselor. Limitele de derogare se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 66. – Obiecțiunile, contestațiile și plângerile formulate la actele de control se soluționează conform dispozițiilor legale privind soluționarea obiecțiunilor, contestațiilor și plângerilor asupra sumelor constatate și aplicate prin actele de control ale organelor Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

Art. 67. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se pune în aplicare la 90 de zile de la publicare.

(2) Pe data punerii în aplicare a prezentei legi, Legea viei și vinului nr.67/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.81 din 5 mai 1997, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr.34/2000, precum și orice alte dispoziții contrare, se abrogă.

Art. 68. – Anexele nr. 1-4 fac parte integrantă din prezenta lege.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 5 februarie 2002, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Valer Dorneanu